

Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 17 november 2015 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco – Spanien) – María Pilar Plaza Bravo mot Servicio Público de Empleo Estatal Dirección Provincial de Álava

(Mål C-137/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Direktiv 79/7/EEG — Artikel 4.1 — Likabehandling av kvinnliga och manliga arbetstagare — Deltidsanställda, vilka huvudsakligen är kvinnor — Nationell lagstiftning i vilken det föreskrivs ett högsta belopp för arbetslöshetsersättning — Lagstiftning enligt vilken detta belopp ska beräknas med beaktande av förhållandet mellan arbetstiden för de berörda deltidsanställda och arbetstiden för heltidsanställda)

(2016/C 038/27)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: María Pilar Plaza Bravo

Motpart: Servicio Público de Empleo Estatal Dirección Provincial de Álava

Avgörande

Under sådana omständigheter som dem som är aktuella i det nationella målet utgör inte artikel 4.1 i rådets direktiv 79/7/EEG av den 19 december 1978 om successivt genomförande av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om social trygghet hinder för en nationell bestämmelse enligt vilken beräkning av den ersättning för hel arbetslöshet som ska utges till en arbetstagare till följd av att vederbörande har förlorat sin enda deltidsanställning ska ske på så sätt att det på det högsta belopp för arbetslöshetsersättning som fastställts i lag ska tillämpas en nedsättningskoefficient för deltidsarbete vilken motsvarar den andel som arbetstiden för en deltidsanställd utgör av arbetstiden för en jämförbar heltidsanställd.

⁽¹⁾ EUT C 178, 1.6.2015.

Domstolens beslut (tionde avdelningen) av den 23 oktober 2015 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal da Relação de Lisboa – Portugal) – Cruz & Companhia Lda mot Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP), Caixa Central – Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo CRL

(Mål C-152/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Jordbruk — Gemensam organisation av marknaden — Förordning (EEG) nr 3665/87 — Artiklarna 4.1 och 13 — Förordning (EEG) nr 2220/85 — Artikel 19.1 a — Villkor som ska vara uppfyllda för att ställd säkerhet ska frisläppas — De exporterade varorna ska vara av sund och god marknadsmässig kvalitet — Vid beslut om utbetalning av exportbidrag beaktas omständigheter som den behöriga myndigheten fastställt till följd av en kontroll som genomförts efter det att varorna faktiskt har exporterats samt har tullbehandlats — Tolkning av domen Cruz & Companhia (C-128/13, EU:C:2014:2432))

(2016/C 038/28)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal da Relação de Lisboa

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Cruz & Companhia Lda

Motpart: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP) och Caixa Central – Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo CRL

Avgörande

Artikel 19.1 a i kommissionens förordning (EEG) nr 2220/85 av den 22 juli 1985 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med säkerheter för jordbruksprodukter, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 3403/93 av den 10 december 1993, ska tolkas så, att den säkerhet som exportören har ställt för att garantera återbetalningen av det förskottade exportbidraget får tas i anspråk när det, till följd av en kontroll som genomförs efter det att de aktuella varorna faktiskt har exporterats samt har tullbehandlats, fastställs att ett av de andra villkoren för utbetalning av exportbidraget, särskilt villkoret att de exporterade produkterna ska vara av sund och god marknadsmässig kvalitet i artikel 13 i kommissionens förordning (EEG) nr 3665/87 av den 27 november 1987 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 1829/94 av den 26 juli 1994, inte är uppfyllt.

⁽¹⁾ EUT C 205, 22.6.2015

Domstolens beslut (fjärde avdelningen) av den 25 september 2015 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank Amsterdam – Nederländerna) – Openbaar Ministerie mot A.

(Mål C-463/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Förfarande för brådskande mål om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Polissamarbete och straffrättsligt samarbete — Rambeslut 2002/584/RIF — Europeisk arresteringsorder — Artiklarna 2.4 och 4.1 — Villkor för verkställighet — Nationell straffrätt enligt vilken det för verkställighet av en europeisk arresteringsorder, förutom dubbel straffbarhet, krävs att brottet kan leda till fängelse eller annan frihetsberövande åtgärd i tolv månader eller mer enligt den verkställande medlemsstatens lag)

(2016/C 038/29)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Amsterdam

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Openbaar Ministerie

Motpart: A.

Avgörande

Artiklarna 2.4 och 4.1 i rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna, i dess lydelse enligt rådets rambeslut 2009/299/RIF av den 26 februari 2009, ska tolkas så, att dessa bestämmelser utgör hinder för att det i den verkställande medlemsstaten, för överlämnande i enlighet med en europeisk arresteringsorder, uppställs ett krav inte bara på att den gärning för vilken arresteringsordern utfärdats motsvarar brott enligt lagen i den medlemsstaten, utan också på att brottet, enligt nämnda lag, kan leda till en frihetsberövande åtgärd i tolv månader eller mer.

⁽¹⁾ EUT C 363, 3.11.2015.